

УКРАЇНА

ДОЛІНІВНЬСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ОБУХІВСЬКОГО РАЙОНУ КІЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ № 205

13 липня 2017 року

26 сесія 7 скликання

Про місцеві податки і збори на 2018 рік

Відповідно до п.24 ст. 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", від 21 травня 1997 року №280/97 (із змінами) Закону України «Про засади державної політики у сфері господарської діяльності від 11.09.2003 р. №1160-ІУ (із змінами), ст. 12, розділів XII, XIV Податкового кодексу України від 02.12.2010р. №2755-VI (із змінами), сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Долінівської сільської ради на 2018 рік такі місцеві податки і збори:
 - податок на майно;
 - єдиний податок;
 - акцизний податок.
2. Затвердити Положення по місцевих податках і зборах (додатки №1,2,3).
3. Затвердити ставки єдиного податку (додаток № 4).
4. Доручити секретарю сільської ради забезпечити офіційне оприлюднення даного рішення.
5. Головному бухгалтеру сільської ради прийняте рішення у десятиденний строк з дня оприлюднення надіслати до Обухівського відділення Кірово-Світлошинської ОДПІ ГУ ДФС в Київській області, постійно здійснювати контроль за надходженням місцевих податків і зборів та за три місяці до закінчення строку дії цього рішення провести відстеження результативності.
6. Відповідальність за несплату (несвочасну сплату) податку на нерухомість згідно з п. 126.1 ст. 126 ПКУ нараховується штраф у розмірі:
 - 10% від суми податкового боргу – за прострочені платежі до 30 календарних днів;
 - 20% від суми податкового боргу – за прострочені платежі понад 30 календарних днів.Відповідно ст. 129 ПКУ після закінчення граничних строків для сплати податку, якщо податок не сплачений своєчасно, нараховується пеня з розрахунку 120% від ставки НБУ, що діє на день виникнення такого податкового боргу.
6. Дане рішення діє з 01 січня 2018 року протягом року.
7. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань фінансів та бюджету.

Сільський голова

М.І.Писемний

Положення про податок на майно

1. Загальні положення.

До податку на майно відповідно до ст. 266, 267, 269 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (із змінами та доповненнями від 28.12.2014 року, 24.12.2015 року) відносяться:

- Податок на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки;
- Транспортний податок;
- Плата за землею.

1.1. Податок на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки

Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

Об'єкти нежитлової нерухомості – це будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості відносять:

- будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для комерційних та адміністративних цілей;
- будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, ярмарки, павільйони та зади для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- гаражі – гаражі (надземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- будівлі промислові та склади;
- будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки);
- господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хлів, гаражі, літні кухні, майстерні, абиральні, погребі, павіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- інші будівлі.

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває в спільній частковій власності кількох осіб платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

- якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлене судом.

- якщо об'єкт житлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

1.1.1 Об'єкт оподаткування.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості.

Не є об'єктом оподаткування:

- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (із спільної власності);
- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;
- будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- турботагетки;
- житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;
- об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
- будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій і надає їх підприємств.

1.1.2 Бази оподаткування.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється органом державної податкової служби на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно.

База оподаткування об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

База оподаткування об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з площі об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

У разі знявності у платника податку кількох об'єктів оподаткування база оподаткування об'єднується окремо та кожним з таких об'єктів.

1.1.3 Пільги із сплати податку.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

- для квартири/квартир незалежно від кількості – на 60 кв. метрів;
- для житлового будинку/будинків незалежно від кількості – на 120 кв. метрів;
- для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за базовий податковий (звітний) період і застосовується до об'єкта житлової нерухомості, у якій фізична особа – платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, або за вибором такого платника до будь-якого іншого об'єкта житлової нерухомості, якої перебуває в його власності (ст. 266.4.1 Кодексу).

Пільги з податку з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб не надаються на:

- об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;
- об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності);

Від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, об'єкта /об'єктів нежитлової нерухомості звільняються:

* Фізичні особи:

- інваліди першої і другої групи;
- особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

1.1.4 Ставка податку.

Ставка податку встановлюється єдиною ставкою в таких розмірах за 1 кв. метр загальної площі об'єкта житлової та нежитлової нерухомості:

- для об'єкта житлової нерухомості (визначення об'єкта оподаткування здійснюється відповідно до статті 14.1.129 Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи») у розмірі - 1,5 відсотки мінімальної дробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, при тому, що база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичних осіб зменшується: для квартири/квартир на 60 кв. метрів; для житлових будинків на 120 кв. метрів;
- для об'єктів нежитлової нерухомості (визначення об'єкта оподаткування здійснюється відповідно до статті 14.1.129 Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи») в розмірі 1,5

відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;

- на 2018 рік ставка податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначена пунктом 266.5.1 Кодексу, встановлена в розмірі – 1,2 відсотки мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості.

1.1.5 Податковий період.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.1.6 Порядок обчислення суми податку.

Обчислення суми податку з об'єктів житлової нерухомості, які знаходяться у власності фізичних осіб, проводиться органом державної податкової служби за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості з урахуванням таких особливостей:

- за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частин, податок обчислюється виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 Кодексу, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі встановлення) і відповідної ставки податку;
- за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного або різних типів, в тому числі їх частин, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 Кодексу, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі встановлення) і відповідної ставки податку;
- за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частин, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а" - "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

Юридичні особи платники податку самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за встановленою формою у порядку, передбаченому статтею 46 Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Щодо повноцінного (повноцесного) об'єкта житлової нерухомості декларація подається протягом місяця і дня здійснення права власності на такий об'єкт (підпункт 265.7.5 пункту 265.7 статті 265 Кодексу).

1.1.7 Порядок сплати податку.

Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 1 лютого цього ж року подають органу державної податкової служби за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію.

Згідно з підпунктом 266.7.2 пункту 266.7 статті 266 Кодексу податковим/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органи місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку – фізичній особі контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базисним податковим (звітним) періодом (роком).

1.1.8 Строки сплати податку

Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами — протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами — авансовими внесками покварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

2.1 Транспортний податок

Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які звозять зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Кодексу є об'єктами оподаткування.

2.1.1 Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше 5 років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної зарплатної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення передач, пробігу легкового автомобіля та розміщується на його офіційному веб-сайті.

У разі сплати ігнорічного віку легкового автомобіля протягом звітного року, податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) 5 років.

2.1.2 Ставка податку

Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування.

2.1.3 Податковий період

Податковий період зі сплати податку дорівнює календарному року.

2.1.4 Платники податку та суми обчислення

Юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 30 лютого цього ж року поділяють контрольному органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Для фізичних осіб, обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування, які їм належать і зареєстровані в Україні, здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку на підставі відомостей, необхідних для розрахунку податку, отриманих від органів внутрішніх справ.

Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні рішення надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року) (п.п. 267.6.2 п. 267.6 ст. 267 Кодексу).

Щодо об'єктів оподаткування, приданих протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган насилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Парахування податку та надіслання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

2.1.5 Сплата податку

Фізичні особи транспортний податок сплачують протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Юридичні особи сплачують податок авансовими внесками покварталу до 30 числа місяця, наступного за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

3.1 Платити за землю

Платником податку є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі

3.1.1 Об'єкти оподаткування

Об'єктом оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3.1.2 Ставка податку

Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлена в розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки однієї площі ріллі по області.

Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі:

- 0,08 відсотка від нормативної грошової оцінки для земель житлової забудови (землі індивідуального житлового будівництва і господарських будівель);
- 0,3 відсотка від нормативної грошової оцінки земель для ведення особистого селянського господарства;
- 1 відсоток від нормативної грошової оцінки для сільськогосподарських угідь та земель загального користування;
- 1 відсоток від нормативної грошової оцінки для земель транспорту та зв'язку (землі наземного і підземного транспорту, землі пошти та зв'язку);
- 1 відсоток від нормативної грошової оцінки для земель енергетики (землі транспортування електричної енергії)

Ставка податку встановлюється у розмірі 12 відсотків від нормативної грошової оцінки за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

3.1.3 Пільги з сплати податку

З 01.01.2018 року від сплати податку звільняються:

Фізичні особи:

- інвалідів першої і другої групи;
- особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);

- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у садах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

Юридичні особи :

- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, військові формування, утворені відповідно до законів України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- релігійні організації України, статуті (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, визані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутку;
- дитячі та дитячо-юнацькі навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- платники єдиного податку четвертої групи за земельні ділянки, які використовуються для ведення сільськогосподарського товарного виробництва.

3.1.4 Плата за землю

Плата за землю в 2018 році справляється відповідно до вимог п.п. 12.3.5 п. 12.3 ст. 12 Кодексу із застосуванням нормативної грошової оцінки земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта підземані.

3.1.5 Порядок обчислення плати за землю

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

3.1.6 Строки сплати за землю

Визначені та землекористувачі земельних ділянок на протязі 60 календарних днів з дня стримування сплачують податкове зобов'язання з плати за землю за місцемнаходження земельної ділянки.

Орендні плати сплачуються не пізніше 30 числа наступного за звітним місяця, які відображаються в річній податковій декларації.

[Handwritten signature in blue ink]

М.І.Павлюк